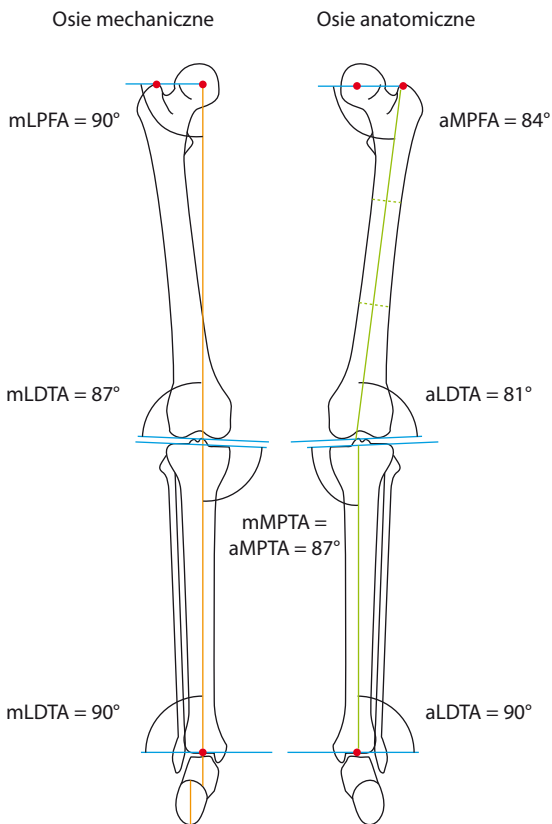

PRAWIDŁOWE ZOSIOWANIE STAWU SKOKOWO-GOLENIOWEGO I STOPY

Prawidłowe zosiowanie stawu skokowo-goleniowego i stopy uwarunkowane jest właściwą orientacją dystalnej części kości piszczelowej i strzałkowej, boczka kości skokowej oraz kości piętowej w stosunku do osi mechanicznej kończyny. Nieprawidłowa orientacja tego stawu może być skutkiem zaburzeń osi na innych poziomach, np. stawu kolanowego (ryc. 9.38).

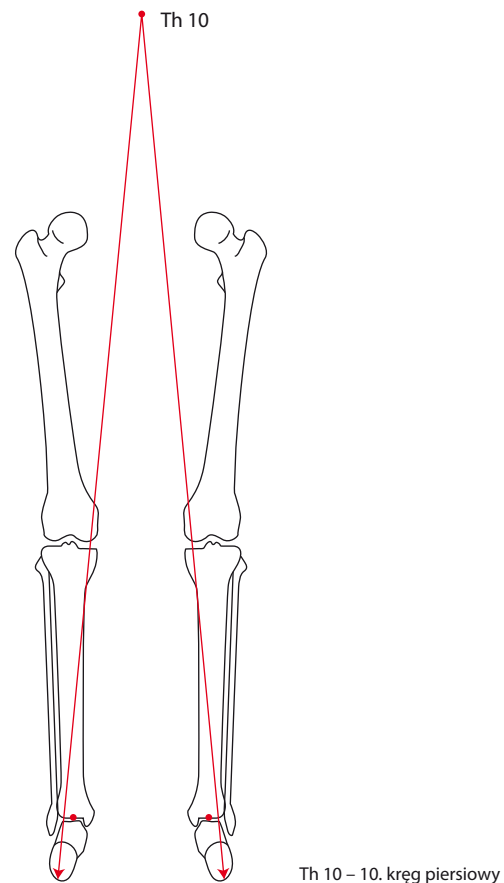
W warunkach prawidłowych staw skokowo-goleniowy jest ustawiony pod kątem prostym do osi mechanicznej kończyny. Linie stawowe tego

stawu (dystalna powierzchnia stawowa kości piszczelowej i górna krawędź boczka kości skokowej) są do siebie równoległe bez jakiegokolwiek dopuszczalnego odchylenia (w przeciwieństwie do stawu kolanowego, w przypadku którego nierównoległość linii stawowych tworzących staw jest dopuszczalna w zakresie do 3°). Oznacza to, że oś kości skokowej ustawia się w przedłużeniu osi goleni. Oś kości piętowej natomiast jest przesunięta równoległe, do boku w stosunku do osi goleni i kości skokowej. Dzięki temu pięta podczas chodzenia czy biegania ustawia się bardziej w osi sił reakcji podłoża, które przebiegają skośnie w stosunku do stawu skokowo-goleniowego (ryc. 9.39).

RYCINA 9.38.

Schemat obrazujący prawidłowe zosiowanie stawów kończyn dolnych (wg Paleya i Tetswortha). Staw skokowo-goleniowy zorientowany jest pod kątem prostym w stosunku do osi mechanicznej kończyny.

RYCINA 9.39.

W badaniu dynamicznym podczas chodzenia wektor siły reakcji podłoża przechodzi przez zlateralizowany guz piętowy.